

Köszönet a boldog évekért
(Máté Péter - S.Nagy István)

Ha bántott az élet engem, te mindig vigasztaltál,
És el nem engedted a két kezem.
Ha nem jött szememre álom, te végül elaltattál,
Mindig úgy tettél, hogy nekem jó legyen.

Ha nem volt beszélni kedvem, mert néhanap elvették,
Te mind a kettőnk helyett beszéltél.
Ha volt néha egy kis titkom, és helyette mást mondtam,
Soha nem hitted, de mindig úgy tettél.

Köszönet a boldog évekért,
Köszönet a sok-sok mindenért,
És azért, mert bármi áron mellettem maradtál.
Köszönet a boldog évekért,
Köszönet a sok-sok mindenért,
Csakis veled élhettem, ezt jól tudom ma már.

Ha néha a kedvem rossz volt, egy perc alatt elűztem,
Színes álmképet festettél elém,
A gondokat elzavartad, a léptemre vigyáztál,
Ami szép és jó, az tőled volt enyém.

Ha másnapos volt az arcom, nem kérted ki magadnak,
Csendben készítettél egy forró teát.
Ha elfogyott már a pénzem, te nem követelőztél,
És elég volt neked egy szál virág.

Köszönet a boldog évekért,
Köszönet a sok-sok mindenért,
És azért, mert bármi áron mellettem maradtál.
Köszönet a boldog évekért,
Köszönet a sok-sok mindenért,
Csakis veled élhettem, ezt jól tudom ma már.

Köszönet a boldog évekért,
Köszönet a sok-sok mindenért,
És azért, mert bármi áron mellettem maradtál.
Köszönet a boldog évekért,
Köszönet a sok-sok mindenért,
Csakis veled élhettem, ezt jól tudom ma már.

Köszönet a boldog évekért,
Köszönet a sok-sok mindenért,
És azért, mert bármi áron mellettem maradtál.
Köszönet a boldog évekért,
Köszönet a sok-sok mindenért,
Csakis veled élhettem, ezt jól tudom ma már.